

Dziennik Urzędowy

Unii Europejskiej

L 7

Wydanie polskie

Legislacja

Tom 53

12 stycznia 2010

Spis treści

II Akty o charakterze nieustawodawczym

ROZPORZĄDZENIA

- ★ **Rozporządzenie Komisji (UE) nr 17/2010 z dnia 8 stycznia 2010 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 690/2008 w odniesieniu do uznania włoskiej prowincji Wenecja za strefę chronioną w odniesieniu do *Erwinia amylovora* (Burr.) Winkl. et al.** 1
- ★ **Rozporządzenie Komisji (UE) nr 18/2010 z dnia 8 stycznia 2010 r. zmieniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 300/2008 w zakresie specyfikacji dla krajowych programów kontroli jakości w dziedzinie ochrony lotnictwa cywilnego** 3
- Rozporządzenie Komisji (UE) nr 19/2010 z dnia 11 stycznia 2010 r. ustanawiające standardowe wartości celne w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw 15

DYREKTYWY

- ★ **Dyrektywa Komisji 2010/1/UE z dnia 8 stycznia 2010 r. zmieniająca załączniki II, III i IV do dyrektywy Rady 2000/29/WE w sprawie środków ochronnych przed wprowadzaniem do Wspólnoty organizmów szkodliwych dla roślin lub produktów roślinnych i przed ich rozprzestrzenianiem się we Wspólnocie** 17

Cena: 3 EUR

(Ciąg dalszy na następnej stronie)

PL

Akty, których tytuły wydrukowano zwykłą czcionką, odnoszą się do bieżącego zarządzania sprawami rolnictwa i generalnie zachowują ważność przez określony czas.

Tytuły wszystkich innych aktów poprzedza gwiazdka, a drukuje się je czcionką pogrubioną.

DECYZJE

2010/14/UE:

- ★ Decyzja Europejskiego Banku Centralnego z dnia 10 grudnia 2009 r. dotycząca zatwierdzenia wielkości emisji monet euro w 2010 r. (EBC/2009/25) 21
-

Sprostowania

- ★ Sprostowanie do rozporządzenia Rady (WE) nr 1225/2009 z dnia 30 listopada 2009 r. w sprawie ochrony przed przywozem produktów po cenach dumpingowych z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej (Dz.U. L 343 z 22.12.2009)..... 22

II

(Akty o charakterze nieustawodawczym)

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (UE) NR 17/2010

z dnia 8 stycznia 2010 r.

zmieniające rozporządzenie (WE) nr 690/2008 w odniesieniu do uznania włoskiej prowincji Wenecja za strefę chronioną w odniesieniu do *Erwinia amylovora* (Burr.) Winsl. et al.

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając dyrektywę Rady 2000/29/WE z dnia 8 maja 2000 r. w sprawie środków ochronnych przed wprowadzaniem do Wspólnoty organizmów szkodliwych dla roślin lub produktów roślinnych i przed ich rozprzestrzenianiem się we Wspólnocie ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 2 ust. 1 lit h),

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzeniem Komisji (WE) nr 690/2008 z dnia 4 lipca 2008 r. uznającym chronione strefy narażone na szczególne ryzyko dla zdrowia roślin we Wspólnocie ⁽²⁾ niektóre państwa członkowskie lub niektóre obszary w państwach członkowskich uznano za chronione strefy w odniesieniu do niektórych organizmów szkodliwych.
- (2) Rozporządzeniem (WE) nr 690/2008 niektóre części regionu Wenecja Euganejska we Włoszech uznano za strefę chronioną w odniesieniu do organizmu szkodliwego *Erwinia amylovora* (Burr.) Winsl. et al. do dnia 31 marca 2010 r.
- (3) W związku z uwagami dotyczącymi obecności wymienionego organizmu szkodliwego w niektórych częściach regionu Wenecja Euganejska, zgłoszonymi przez Komisję w czasie kontroli we Włoszech w dniach od 31 sierpnia do 11 września 2009 r., w dniu 23 października 2009 r. Włochy powiadomiły Komisję o wynikach ostatniego badania w regionie Wenecja Euganejska dotyczącego obecności tego organizmu szkodliwego, przeprowadzonego we wrześniu i październiku 2009 r. Wyniki tego ostatniego badania wskazują na to, że w okresie co najmniej trzech ostatnich lat organizm ten występował w prowincji Wenecja w 14 miejscach, pomimo podjęcia przez władze Włoch środków w celu jego zwalczania. W związku z tym środki te okazały się nieskuteczne.

(4) Wyniki ostatniego badania zostały omówione na posiedzeniu Stałego Komitetu ds. Zdrowia Roślin w dniach 19–20 października 2009 r. Ustalono, że organizm *Erwinia amylovora* (Burr.) Winsl. et al. należy uznać za występujący w prowincji Wenecja. Nie należy zatem dłużej uznawać tej prowincji za strefę chronioną w odniesieniu do tego organizmu szkodliwego.

(5) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie (WE) nr 690/2008.

(6) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Zdrowia Roślin,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W tabeli w załączniku I do rozporządzenia (WE) nr 690/2008 tiret drugie w drugiej kolumnie w pkt 2 nagłówka b) otrzymuje brzmienie:

„— oraz, do dnia 31 marca 2010 r., Irlandia, Włochy (Apulia, Emilia-Romania (prowincje Parma i Piacenza), Lombardia (z wyjątkiem prowincji Mantua), Wenecja Euganejska (z wyjątkiem prowincji Rovigo i Wenecja, gmin Castelbaldo, Barbona, Piacenza d'Adige, Vescovana, S. Urbano, Boara Pisani i Masi w prowincji Padwa oraz obszaru położonego na południe od autostrady A4 w prowincji Weronia)), Litwa, Słowenia (z wyjątkiem regionów Gorenjska, Koroška, Maribor i Notranjska), Słowacja (z wyjątkiem gmin Blahová, Horné Mýto i Okoč (powiat Dunajská Streda), Hronovce i Hronské Kľačany (powiat Levice), Málinec (powiat Poltár), Hrhov (powiat Rožňava), Veľké Ripňany (powiat Topoľčany), Kazimír, Luhyňa, Malý Horeš, Svätuše i Zátin (powiat Trebišov))”.

⁽¹⁾ Dz.U. L 169 z 10.7.2000, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 193 z 22.7.2008, s. 1.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie trzeciego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 8 stycznia 2010 r.

W imieniu Komisji
José Manuel BARROSO
Przewodniczący

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (UE) NR 18/2010

z dnia 8 stycznia 2010 r.

zmieniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 300/2008 w zakresie specyfikacji dla krajowych programów kontroli jakości w dziedzinie ochrony lotnictwa cywilnego

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej i Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 300/2008 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 marca 2008 r. w sprawie wspólnych zasad w dziedzinie ochrony lotnictwa cywilnego i uchylające rozporządzenie (WE) nr 2320/2002⁽¹⁾, w szczególności jego art. 11 ust. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Opracowywanie i wprowadzanie krajowego programu kontroli jakości przez każde państwo członkowskie ma zasadnicze znaczenie dla zapewnienia skuteczności jego krajowego programu ochrony lotnictwa cywilnego zgodnie z art. 11 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 300/2008.
- (2) Specyfikacje dla krajowych programów kontroli jakości wdrażanych przez państwa członkowskie powinny zapewniać jednolite podejście w tym zakresie.
- (3) Aby zapewnić skuteczność kontroli zgodności, podejmowanych w ramach zadań właściwego organu, należy przeprowadzać je regularnie. Nie mogą ograniczać się one do przedmiotu, etapu lub momentu ich przeprowadzania. Powinny one przybierać najbardziej odpowiednią formę pod kątem zapewnienia ich skuteczności.
- (4) Priorytetem powinno być opracowanie szczegółowej, wspólnej metodologii kontroli zgodności.
- (5) Konieczne jest opracowanie zharmonizowanego sposobu składania sprawozdań na temat środków podejmowanych w celu wypełnienia zobowiązań wynikających z niniejszego rozporządzenia oraz sytuacji w zakresie ochrony lotnictwa na terytorium państw członkowskich.

(6) Krajowe programy kontroli jakości powinny opierać się na najlepszych praktykach. Wspomniane najlepsze praktyki powinny być udostępniane Komisji oraz wszystkim państwom członkowskim.

(7) W związku z tym należy zmienić odpowiednio rozporządzenie (WE) nr 300/2008.

(8) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu ds. Ochrony w Lotnictwie Cywilnym,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Zmiany do rozporządzenia (WE) nr 300/2008

W rozporządzeniu (WE) nr 300/2008 wprowadza się następujące zmiany:

- 1) tytuł załącznika otrzymuje brzmienie: „Załącznik I”;
- 2) tekst załącznika do niniejszego rozporządzenia dodaje się jako załącznik II.

Artykuł 2

Wejście w życieNiniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Rozporządzenie stosuje się od dnia podanego w przepisach wykonawczych przyjętych zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 4 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 300/2008, jednak nie później niż od dnia 29 kwietnia 2010 r.

(¹) Dz.U. L 97 z 9.4.2008, s. 72.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 8 stycznia 2010 r.

W imieniu Komisji
José Manuel BARROSO
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

„ZAŁĄCZNIK II

Wspólne specyfikacje dla krajowych programów kontroli jakości wdrażanych przez państwa członkowskie w dziedzinie ochrony lotnictwa cywilnego

1. DEFINICJE

1.1. Do celów niniejszego załącznika zastosowanie mają następujące definicje:

- (1) »roczne natężenie ruchu« oznacza całkowitą liczbę pasażerów przylatujących, odlatujących i tranzytowych (liczonych jeden raz);
- (2) »właściwy organ« oznacza krajowy organ wyznaczony przez państwo członkowskie zgodnie z art. 9, odpowiedzialny za koordynację i kontrolę wdrażania krajowego programu ochrony lotnictwa cywilnego;
- (3) »audytor« oznacza każdą osobę przeprowadzającą w imieniu właściwego organu kontrolę zgodności na poziomie krajowym;
- (4) »certyfikacja« oznacza formalną ocenę i formalne potwierdzenie przez właściwy organ lub w jego imieniu, że osoba posiada odpowiednie kompetencje do sprawowania funkcji audytora na odpowiednim poziomie określonym przez właściwy organ;
- (5) »kontrola zgodności« oznacza wszelkie procedury lub procesy stosowane w celu dokonania oceny wykonania niniejszego rozporządzenia i krajowego programu ochrony lotnictwa;
- (6) »uchybiecie« oznacza niespełnienie wymogu w zakresie ochrony lotnictwa;
- (7) »inspekcja« oznacza analizę wdrożenia środków i procedur ochrony w celu ustalenia, czy są one realizowane skutecznie i zgodnie z wymaganymi standardami, a także w celu stwierdzenia ewentualnych uchybień;
- (8) »wywiad« oznacza ustną kontrolę przeprowadzoną przez audytora w celu ustalenia, czy wdrożono szczególne środki lub procedury ochrony;
- (9) »obserwacja« oznacza wzrokową kontrolę przeprowadzoną przez audytora w celu ustalenia, czy wdrożono środki lub procedurę ochrony;
- (10) »reprezentatywna próbka« oznacza wybór spośród możliwych opcji kontrolnych, którego liczba i zakres są wystarczające, aby stanowić podstawę ogólnych wniosków dotyczących stosowania standardów;
- (11) »audyt ochrony« oznacza szczegółową analizę środków i procedur ochrony, mającą na celu stwierdzenie, czy są one w pełni stosowane w sposób ciągły;
- (12) »test« oznacza sprawdzenie środków ochrony lotnictwa, polegające na symulacji przez właściwy organ zamiaru popełnienia aktu bezprawnej ingerencji w celu zbadania skuteczności zastosowania istniejących środków ochrony;
- (13) »weryfikacja« oznacza czynności podejmowane przez audytora w celu ustalenia, czy szczególne środki ochrony są rzeczywiście stosowane;
- (14) »podatność« oznacza każdy słaby punkt w zakresie stosowania środków i procedur, które mogłyby być wykorzystane w celu popełnienia aktu bezprawnej ingerencji.

2. UPRAWNIENIA WŁAŚCIWEGO ORGANU

2.1. Państwa członkowskie nadają właściwemu organowi konieczne uprawnienia do kontrolowania i egzekwowania wymogów niniejszego rozporządzenia oraz przepisów wykonawczych do niego, w tym prawo nakładania kar zgodnie z art. 21.

2.2. Właściwy organ podejmuje kontrolę zgodności i posiada konieczne uprawnienia, aby zażądać usunięcia w określonym terminie stwierdzonych uchybień.

2.3. Ustanawia się stopniowe i proporcjonalne podejście dotyczące działań korygujących uchybienia i środków egzekucyjnych. Podejście to obejmuje kolejne etapy, jakie należy przejść, aż do całkowitego usunięcia uchybień, obejmujące:

- a) rady i zalecenia;
- b) formalne upomnienie;
- c) nakaz;
- d) sankcje administracyjne i postępowanie sądowe.

Właściwy organ może pominąć jeden lub kilka z etapów, zwłaszcza w przypadku poważnych lub powtarzających się uchybień.

3. CELE I ZAWARTOŚĆ KRAJOWEGO PROGRAMU KONTROLI JAKOŚCI

3.1. Za pomocą kontroli zgodności krajowy program kontroli jakości ma na celu sprawdzenie, czy środki ochrony lotnictwa są skutecznie i prawidłowo stosowane, a także określenie poziomu zgodności z przepisami niniejszego rozporządzenia i krajowym programem ochrony lotnictwa cywilnego.

3.2. Krajowy program kontroli jakości obejmuje następujące elementy:

- a) strukturę organizacyjną, obowiązki i zasoby;
- b) zakresy obowiązków audytorów i wymagane kwalifikacje;
- c) kontrolę zgodności, obejmującą zakres audytów, inspekcji, testów dotyczących ochrony oraz, w związku z rzeczywistym lub potencjalnym naruszeniem zasad ochrony, dochodzenia, częstotliwość audytów i inspekcji dotyczących ochrony, a także klasyfikację zgodności;
- d) przeglądy, jeżeli zachodzi konieczność dokonania ponownej oceny potrzeb w zakresie ochrony;
- e) działania korygujące uchybienia dostarczające danych dotyczących systemu zgłaszania uchybień, działania następcze i korygujące w celu zapewnienia zgodności z wymogami w zakresie ochrony lotnictwa;
- f) środki egzekucyjne oraz, w stosownych przypadkach, kary zgodnie z pkt 2.1 i 2.3 niniejszego załącznika;
- g) sprawozdania dotyczące przeprowadzonych kontroli zgodności, obejmujące, w stosownych przypadkach, wymianę informacji pomiędzy krajowymi organami na temat poziomu zgodności;
- h) proces monitorowania środków wewnętrznej kontroli jakości stosowanych przez port lotniczy, operatora i podmiot;
- i) system rejestrujący i analizujący wyniki krajowego programu kontroli jakości w celu określenia tendencji i ukierunkowania przyszłego rozwoju polityki.

4. KONTROLOWANIE ZGODNOŚCI

4.1. Wszystkie porty lotnicze, operatorzy i pozostałe podmioty odpowiedzialne za ochronę lotnictwa podlegają regularnej kontroli, aby zapewnić sprawne wykrywanie i korygowanie uchybień.

4.2. Kontrole przeprowadza się zgodnie z krajowym programem kontroli jakości, uwzględniając poziom zagrożenia, rodzaj i charakter operacji, zasady stosowania, wyniki wewnętrznej kontroli jakości realizowanej przez porty lotnicze, operatorów i podmioty, a także inne czynniki i oceny mające wpływ na częstotliwość kontroli.

- 4.3. Kontrola obejmuje stosowanie środków wewnętrznej kontroli jakości przez porty lotnicze, operatorów i pozostałe podmioty oraz ich skuteczność.
- 4.4. Kontrola każdego portu lotniczego obejmuje odpowiedni zestaw czynności związanych z kontrolą zgodności oraz dostarcza ogólnego przeglądu stosowania środków ochrony w tej dziedzinie.
- 4.5. Zarządzanie, ustalanie priorytetów i organizacja programu kontroli jakości są realizowane niezależnie od operacyjnego wdrażania środków podejmowanych na podstawie krajowego programu ochrony lotnictwa cywilnego.
- 4.6. Kontrola zgodności obejmuje audyty, inspekcje i testy dotyczące ochrony.
5. METODOLOGIA
- 5.1. Metodologia przeprowadzania kontroli zgodności odpowiada znormalizowanemu podejściu, które obejmuje przydzielanie zadań, planowanie, przygotowanie, czynności na miejscu, klasyfikację wyników, sporządzenie sprawozdania i proces naprawczy.
- 5.2. Kontrola zgodności opiera się na regularnym gromadzeniu informacji w drodze obserwacji, wywiadów, analizy dokumentacji oraz weryfikacji.
- 5.3. Kontrola zgodności obejmuje zarówno zapowiedziane, jak i niezapowiedziane czynności.
6. AUDYTY OCHRONY
- 6.1. Audyt ochrony obejmuje:
 - a) wszystkie środki ochrony w porcie lotniczym; lub
 - b) wszystkie środki ochrony stosowane przez dany port lotniczy, terminal portu lotniczego, operatora lub podmiot; lub
 - c) określoną część krajowego programu ochrony lotnictwa cywilnego.
- 6.2. Metodologia przeprowadzania audytu ochrony uwzględnia następujące elementy:
 - a) zapowiedź audytu ochrony oraz przekazanie, w stosownych przypadkach, kwestionariusza wstępnego;
 - b) etap przygotowawczy obejmujący analizę wypełnionego kwestionariusza wstępnego oraz pozostałej stosownej dokumentacji;
 - c) wstępne spotkanie informacyjne z przedstawicielami portu lotniczego/operatora/podmiotu przed rozpoczęciem kontroli na miejscu;
 - d) kontrolę na miejscu;
 - e) ustne sprawozdanie i raport;
 - f) w przypadku stwierdzenia uchybień, proces naprawczy i odpowiednie monitorowanie tego procesu.
- 6.3. Aby możliwe było potwierdzenie stosowania środków ochrony, przeprowadzenie audytu ochrony opiera się na systematycznym gromadzeniu informacji z zastosowaniem jednej lub kilku z poniższych technik:
 - a) analiza dokumentów;
 - b) obserwacje;
 - c) wywiady;
 - d) weryfikacje.

- 6.4. Porty lotnicze o rocznym natężeniu ruchu przekraczającym 10 milionów pasażerów podlegają przynajmniej raz na cztery lata audytowi ochrony obejmującemu standardy ochrony lotnictwa. Analiza obejmuje reprezentatywną próbkę informacji.
7. INSPEKCJE
- 7.1. Zakres inspekcji obejmuje przynajmniej jeden zestaw bezpośrednio powiązanych środków ochrony wymienionych w załączniku I do niniejszego rozporządzenia oraz odpowiednie przepisy wykonawcze, sprawdzane w ramach pojedynczej czynności lub w odpowiednich ramach czasowych nieprzekraczających zasadniczo okresu trzech miesięcy. Analiza obejmuje reprezentatywną próbkę informacji.
- 7.2. Zestaw bezpośrednio powiązanych środków ochrony to zestaw dwóch lub większej liczby wymogów wymienionych w załączniku I do niniejszego rozporządzenia oraz odpowiednie przepisy wykonawcze, które tak ściśle na siebie wzajemnie oddziałują, że nie jest możliwe stwierdzenie, czy cel został osiągnięty, jeśli nie potraktuje się ich wspólnie. Zestawy te obejmują zestawy wymienione w dodatku I do niniejszego załącznika.
- 7.3. Inspekcje są niezapowiedziane. Jeśli właściwy organ uzna, że nie jest to możliwe, inspekcje mogą być zapowiedziane. Metodologia przeprowadzania inspekcji uwzględni następujące elementy:
- a) etap przygotowawczy;
 - b) kontrolę na miejscu;
 - c) ustne sprawozdanie, w zależności od częstotliwości i wyników kontroli;
 - d) raport/rejestr;
 - e) proces naprawczy i jego monitorowanie.
- 7.4. Aby możliwe było potwierdzenie skuteczności środków ochrony, przeprowadzenie inspekcji opiera się na systematycznym gromadzeniu informacji z zastosowaniem jednej lub kilku z poniższych technik:
- a) analiza dokumentów;
 - b) obserwacje;
 - c) wywiady;
 - d) weryfikacje.
- 7.5. W portach lotniczych o rocznym natężeniu ruchu przekraczającym 2 miliony pasażerów minimalna częstotliwość inspekcji wszystkich zestawów bezpośrednio powiązanych środków ochrony, określonych w rozdziałach 1–6 załącznika I do niniejszego rozporządzenia, wynosi przynajmniej jeden raz na 12 miesięcy, chyba że w okresie tym przeprowadzono w porcie lotniczym audyt. Częstotliwość inspekcji wszystkich środków ochrony wymienionych w rozdziałach 7–12 załącznika I określa właściwy organ na podstawie oceny ryzyka.
- 7.6. Jeśli państwo członkowskie nie posiada portu lotniczego o rocznym natężeniu ruchu przekraczającym 2 miliony pasażerów, wymogi pkt 7.5 stosuje się do portu lotniczego na jego terytorium o największej liczbie obsłużonych rocznie pasażerów.
8. TESTY
- 8.1. Testy przeprowadza się, aby sprawdzić skuteczność stosowania przynajmniej następujących środków ochrony:
- a) kontroli dostępu do stref zastrzeżonych lotniska;
 - b) zabezpieczenia statków powietrznych;

- c) kontroli bezpieczeństwa pasażerów i bagażu kabinowego;
 - d) kontroli personelu i przewożonych przedmiotów;
 - e) zabezpieczenia bagażu rejestrowanego;
 - f) kontroli ładunków i poczty;
 - g) zabezpieczenia ładunków i poczty.
- 8.2. Sporządza się protokół z testów wskazujący metodologię i uwzględniający wymogi prawne, operacyjne i bezpieczeństwa. Metodologia obejmuje następujące elementy:
- a) etap przygotowawczy;
 - b) kontrolę na miejscu;
 - c) ustne sprawozdanie, w zależności od częstotliwości i wyników czynności kontrolnych;
 - d) raport/rejestr;
 - e) proces naprawczy i jego monitorowanie.
9. PRZEGLĄDY
- 9.1. Przeglądy przeprowadza się, gdy tylko właściwy organ uzna za niezbędne dokonanie ponownej oceny operacji w celu określenia i likwidacji wszelkich podatności. W razie stwierdzenia jakiegokolwiek podatności, właściwy organ wymaga wdrożenia środków zabezpieczających odpowiednio do zagrożenia.
10. SPRAWOZDAWCZOŚĆ
- 10.1. Kontrolę zgodności zgłasza się lub rejestruje w znormalizowanym formacie, który pozwala na bieżącą analizę istniejących tendencji.
- 10.2. Uwzględnia się następujące elementy:
- a) rodzaj kontroli;
 - b) port lotniczy, operatora lub podmiot podlegające kontroli;
 - c) datę i godzinę przeprowadzenia kontroli;
 - d) nazwiska audytorów przeprowadzających kontrolę;
 - e) zakres kontroli;
 - f) ustalenia i odpowiednie postanowienia krajowego programu ochrony lotnictwa cywilnego;
 - g) klasyfikację zgodności;
 - h) zalecenia w sprawie działań korygujących, w stosownych przypadkach;
 - i) termin zakończenia działań korygujących, w stosownych przypadkach.
- 10.3. W razie stwierdzenia uchybień, właściwy organ przekazuje stosowne ustalenia portom lotniczym, operatorom lub podmiotom podlegającym kontroli.

11. WSPÓLNA KLASYFIKACJA ZGODNOŚCI

- 11.1. Kontrola zgodności służy ocenie wdrażania krajowego programu ochrony lotnictwa cywilnego za pomocą zharmonizowanego systemu klasyfikacji zgodności określonego w dodatku II.

12. KORYGOWANIE UCHYBIEŃ

- 12.1. Korygowanie stwierdzonych uchybień następuje bezzwłocznie. Jeśli nie jest możliwe bezzwłoczne skorygowanie uchybień, wdrażane są środki wyrównawcze.
- 12.2. Właściwy organ żąda od portów lotniczych, operatorów lub podmiotów, podlegających kontroli zgodności, przedstawienia do zatwierdzenia planu działań służących usunięciu wszelkich uchybień wymienionych w sprawozdaniach wraz z terminem realizacji działań korygujących, a także potwierdzenia z chwilą zakończenia procesu naprawczego.

13. DZIAŁANIA NASTĘPCZE MAJĄCE NA CELU WERYFIKACJĘ ZAKOŃCZENIA PROCESU NAPRAWCZEGO

- 13.1. Po otrzymaniu potwierdzenia portu lotniczego, operatora lub podmiotu podlegającego kontroli, że działania korygujące zostały podjęte, właściwy organ sprawdza realizację tych działań.
- 13.2. Działania następcze posługują się najbardziej odpowiednią metodą kontrolną.

14. DOSTĘPNOŚĆ AUDYTORÓW

- 14.1. Każde państwo członkowskie zapewnia dostępność odpowiedniej liczby audytorów, podlegających bezpośrednio właściwemu organowi lub pozostających pod jego nadzorem, do przeprowadzenia wszystkich czynności związanych z kontrolą zgodności.

15. KRYTERIA KWALIFIKACYJNE DLA AUDYTORÓW

- 15.1. Każde państwo członkowskie gwarantuje, że audytorzy wykonujący zadania w imieniu właściwego organu:

- a) są wolni od wszelkich zobowiązań pieniężnych lub wynikających z zawartych umów wobec portu lotniczego, operatora lub podmiotu, który ma być skontrolowany; oraz
- b) posiadają odpowiednie kompetencje obejmujące odpowiednie doświadczenie teoretyczne i praktyczne we właściwej dziedzinie.

Audytorzy podlegają certyfikacji lub równoważnemu zatwierdzeniu przez właściwy organ.

- 15.2. Audytorzy posiadają następujące kompetencje:

- a) znajomość aktualnie stosowanych środków ochrony oraz sposobu ich stosowania w odniesieniu do operacji podlegających kontroli, w tym:
 - znajomość zasad ochrony,
 - znajomość zadań związanych z nadzorem,
 - znajomość czynników mających wpływ na ludzkie zachowanie;
- b) praktyczną znajomość technologii i technik w zakresie ochrony;
- c) znajomość zasad, procedur i technik kontrolowania zgodności;
- d) praktyczną znajomość operacji podlegających kontroli.
- e) znajomość roli i uprawnień audytora.

- 15.3. Audytorzy przechodzą okresowe szkolenia z odpowiednią częstotliwością, aby zapewnić im zachowanie posiadanych kompetencji oraz zdobycie nowych kompetencji z uwzględnieniem rozwoju sektora ochrony lotnictwa.
16. UPRAWNIENIA AUDYTORÓW
- 16.1. Audytorzy przeprowadzający kontrolę zgodności posiadają odpowiednie uprawnienia, aby uzyskać informacje konieczne do wykonania swoich zadań.
- 16.2. Audytorzy posiadają identyfikator uprawniający ich do przeprowadzenia kontroli zgodności w imieniu właściwego organu oraz umożliwiający im dostęp do wszystkich wymaganych stref.
- 16.3. Audytorzy mają prawo:
- a) do natychmiastowego dostępu do wszystkich stosownych stref, w tym statków powietrznych i budynków, w związku z kontrolą zgodności; oraz
 - b) żądać prawidłowego stosowania lub powtórzenia środków ochrony.
- 16.4. W związku z posiadanymi przez audytorów uprawnieniami właściwy organ postępuje zgodnie z pkt 2.3 w następujących przypadkach:
- a) zamierzone utrudnianie lub uniemożliwianie audytorowi pracy;
 - b) nieudostępnienie lub odmowa udostępnienia informacji na żądanie audytora;
 - c) przekazanie audytorowi fałszywych lub mylnych informacji w celu dokonania oszustwa; oraz
 - d) podawanie się za audytora w celu dokonania oszustwa.
17. NAJLEPSZE PRAKTYKI
- 17.1. Państwa członkowskie powiadamiają Komisję o najlepszych praktykach w zakresie programów kontroli jakości, metodologii audytu i audytorów. Komisja przekazuje te informacje wszystkim państwom członkowskim.
18. PRZEDKŁADANIE SPRAWOZDAŃ KOMISJI
- 18.1. Państwa członkowskie składają Komisji coroczne sprawozdanie o środkach podjętych w celu wypełnienia swoich zobowiązań wynikających z niniejszego rozporządzenia, jak również o sytuacji w zakresie ochrony lotnictwa w portach lotniczych znajdujących się na ich terytorium. Okresem referencyjnym sprawozdania jest 1 stycznia–31 grudnia. Termin złożenia sprawozdania upływa po trzech miesiącach od końca okresu referencyjnego.
- 18.2. Zawartość sprawozdania jest zgodna z dodatkiem III, a jego format odpowiada wzorowi udostępnionemu przez Komisję.
- 18.3. Komisja udostępni najważniejsze wnioski wynikające z tych sprawozdań państwom członkowskim.
-

Dodatek I

Elementy, które należy uwzględnić w zestawie bezpośrednio powiązanych środków ochrony

Zestawy bezpośrednio powiązanych środków ochrony, o których mowa w pkt 7.1 załącznika II, obejmują następujące elementy załącznika I do niniejszego rozporządzenia i odpowiednie przepisy w aktach wykonawczych do rozporządzenia:

Odnośnie do punktu 1 – Ochrona portu lotniczego:

- (i) pkt 1.1.; lub
- (ii) pkt 1.2. (z wyjątkiem przepisów dotyczących kart identyfikacyjnych i przepustek dla pojazdów); lub
- (iii) pkt 1.2 (przepisy dotyczące kart identyfikacyjnych); lub
- (iv) pkt 1.2 (przepisy dotyczące przepustek dla pojazdów); lub
- (v) pkt 1.3 i odpowiednie elementy pkt 12; lub
- (vi) pkt 1.4.; lub
- (vii) pkt 1.5.

Odnośnie do pkt 2 – Strefy wydzielone w portach lotniczych:

cały punkt

Odnośnie do punktu 3 – Ochrona statków powietrznych:

- (i) pkt 3.1.; lub
- (ii) pkt 3.2.

Odnośnie do punktu 4 – Pasażerowie i bagaż kabinowy:

- (i) pkt 4.1 i odpowiednie elementy pkt 12; lub
- (ii) pkt 4.2. lub
- (iii) pkt 4.3.

Odnośnie do punktu 5 – Bagaż rejestrowany:

- (i) pkt 5.1 i odpowiednie elementy pkt 12; lub
- (ii) pkt 5.2; lub
- (iii) pkt 5.3.

Odnośnie do punktu 6 – Ładunek i poczta:

- (i) wszystkie przepisy dotyczące kontroli bezpieczeństwa i środków ochrony stosowane przez zarejestrowanego agenta, z wyjątkiem przypadków określonych w ppkt (ii) do (v) poniżej; lub
- (ii) wszystkie przepisy dotyczące kontroli środków ochrony stosowane przez znanych nadawców; lub
- (iii) wszystkie przepisy dotyczące uznanych nadawców; lub
- (iv) wszystkie przepisy dotyczące przewozu ładunków i poczty; lub
- (v) wszystkie przepisy dotyczące ochrony ładunków i poczty w portach lotniczych.

Odniesienie do punktu 7 – Poczta przewoźnika lotniczego i materiały przewoźnika lotniczego:

cały punkt

Odniesienie do punktu 8 – Zaopatrzenie lotu:

cały punkt

Odniesienie do punktu 9 – Zaopatrzenie portu lotniczego:

cały punkt

Odniesienie do punktu 10 – Środki ochrony podczas lotu:

cały punkt

Odniesienie do punktu 11 – Rekrutacja i szkolenie personelu

- (i) wszystkie przepisy dotyczące rekrutacji personelu przez port lotniczy, przewoźnika lotniczego lub podmiot; lub
- (ii) wszystkie przepisy dotyczące szkolenia personelu zatrudnionego przez port lotniczy, przewoźnika lotniczego lub podmiot.

 Dodatek II
Zharmonizowany system klasyfikacji zgodności

Do oceny wdrażania krajowego programu ochrony lotnictwa cywilnego stosuje się następującą klasyfikację zgodności.

	Audyt ochrony	Inspekcja	Test
Pełna zgodność	✓	✓	✓
Spełnia, ale pożądane jest usprawnienie	✓	✓	✓
Brak zgodności	✓	✓	✓
Nie spełnia, poważne uchybienia	✓	✓	✓
Nie dotyczy	✓	✓	
Nie potwierdzone	✓	✓	✓

Dodatek III

ZAWARTOŚĆ SPRAWOZDANIA DLA KOMISJI**1. Struktura organizacyjna, obowiązki i zasoby**

- a) Struktura organizacji zajmującej się kontrolą jakości, obowiązki i zasoby, w tym zmiany planowane na przyszłość (zob. pkt 3.2 a)).
- b) Liczba audytorów - obecna i planowana (zob. pkt 14).
- c) Szkolenia odbyte przez audytorów (zob. pkt 15.2).

2. Operacyjne czynności kontrolne

Wszystkie czynności kontrolne, z wyszczególnieniem:

- a) typu (audyt ochrony, inspekcja początkowa, inspekcja następcza, test, inne);
- b) portów lotniczych, operatorów i podmiotów podlegających kontroli;
- c) zakresu;
- d) częstotliwości; oraz
- e) całkowitej liczby roboczodni w tym obszarze.

3. Działania korygujące uchybienia

- a) Stan realizacji działań korygujących uchybienia.
- b) Główne działania, realizowane lub zaplanowane (np. utworzone nowe stanowiska pracy, zakupiony sprzęt, prace budowlane) oraz postępy w realizacji działań korygujących.
- c) Stosowane środki egzekucyjne (zob. pkt 3.2 f)).

4. Dane ogólne i tendencje

- a) Całkowity krajowy ruch pasażerski i towarowy oraz liczba operacji lotniczych.
- b) Wykaz portów lotniczych według kategorii.
- c) Liczba przewoźników lotniczych operujących z danego terytorium według kategorii (krajowych, unijnych, z krajów trzecich).
- d) Liczba zarejestrowanych agentów.
- e) Liczba firm cateringowych.
- f) Liczba firm sprzątających.
- g) Przybliżona liczba pozostałych podmiotów odpowiedzialnych za ochronę lotnictwa (znani nadawcy, firmy obsługi naziemnej).

5. Sytuacja w zakresie ochrony lotnictwa w portach lotniczych

Kontekst ogólny sytuacji w zakresie ochrony lotnictwa w portach lotniczych państwa członkowskiego.”

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (UE) NR 19/2010**z dnia 11 stycznia 2010 r.****ustanawiające standardowe wartości celne w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych („rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku”) ⁽¹⁾,uwzględniając rozporządzenie Komisji (WE) nr 1580/2007 z dnia 21 grudnia 2007 r. ustanawiające przepisy wykonawcze do rozporządzeń Rady (WE) nr 2200/96, (WE) nr 2201/96 i (WE) nr 1182/2007 w sektorze owoców i warzyw ⁽²⁾, w szczególności jego art. 138 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

Rozporządzenie (WE) nr 1580/2007 przewiduje, w zastosowaniu wyników wielostronnych negocjacji handlowych Rundy Urugwajskiej, kryteria do ustalania przez Komisję standardowych wartości celnych dla przywozu z krajów trzecich, w odniesieniu do produktów i okresów określonych w części A załącznika XV do wspomnianego rozporządzenia,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Standardowe wartości celne w przywozie, o których mowa w art. 138 rozporządzenia (WE) nr 1580/2007, są ustalone w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 12 stycznia 2010 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 11 stycznia 2010 r.

*W imieniu Komisji,
za Przewodniczącego,*

Jean-Luc DEMARTY

*Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich*⁽¹⁾ Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1.⁽²⁾ Dz.U. L 350 z 31.12.2007, s. 1.

ZAŁĄCZNIK

Standardowe wartości celne w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw

(EUR/100 kg)

Kod CN	Kod krajów trzecich ⁽¹⁾	Standardowa stawka celna w przywozie
0702 00 00	MA	49,6
	TN	104,3
	TR	92,9
	ZZ	82,3
0707 00 05	EG	174,9
	JO	115,2
	MA	76,9
	TR	117,1
	ZZ	121,0
0709 90 70	MA	110,7
	TR	107,5
	ZZ	109,1
0805 10 20	EG	46,2
	IL	56,2
	MA	41,9
	TR	54,3
	ZZ	49,7
0805 20 10	MA	75,6
	TR	64,0
	ZZ	69,8
0805 20 30, 0805 20 50, 0805 20 70, 0805 20 90	CN	54,4
	IL	68,6
	JM	118,7
	MA	83,8
	TR	67,7
	ZZ	78,6
0805 50 10	EG	74,9
	MA	65,5
	TR	66,4
	ZZ	68,9
0808 10 80	CA	84,4
	CN	90,0
	MK	25,2
	US	114,4
	ZZ	78,5
0808 20 50	CN	36,4
	US	102,1
	ZZ	69,3

⁽¹⁾ Nomenklatura krajów ustalona w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 1833/2006 (Dz.U. L 354 z 14.12.2006, s. 19). Kod „ZZ” odpowiada „innym pochodzeniom”.

DYREKTYWY

DYREKTYWA KOMISJI 2010/1/UE

z dnia 8 stycznia 2010 r.

zmieniająca załączniki II, III i IV do dyrektywy Rady 2000/29/WE w sprawie środków ochronnych przed wprowadzaniem do Wspólnoty organizmów szkodliwych dla roślin lub produktów roślinnych i przed ich rozprzestrzenianiem się we Wspólnocie

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając dyrektywę Rady 2000/29/WE z dnia 8 maja 2000 r. w sprawie środków ochronnych przed wprowadzaniem do Wspólnoty organizmów szkodliwych dla roślin lub produktów roślinnych i przed ich rozprzestrzenianiem się we Wspólnocie ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 14 akapit drugi lit. c) i d),

po konsultacji z zainteresowanymi państwami członkowskimi,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dyrektywie 2000/29/WE przewidziano uznanie określonych stref za strefy chronione.
- (2) W rozporządzeniu Komisji (WE) nr 690/2008 z dnia 4 lipca 2008 r. uznającym chronione strefy narażone na szczególne ryzyko dla zdrowia roślin we Wspólnocie ⁽²⁾ niektóre części włoskiego regionu Wenecja Euganejska zostały uznane za strefę chronioną w odniesieniu do organizmu szkodliwego *Erwinia amylovora* (Burr.) Winsl. et al. do dnia 31 marca 2010 r.
- (3) W związku z uwagami dotyczącymi obecności wymienionego organizmu szkodliwego w niektórych częściach regionu Wenecja Euganejska, zgłoszonymi przez Komisję w czasie kontroli we Włoszech w dniach od 31 sierpnia do 11 września 2009 r., w dniu 23 października 2009 r. Włochy powiadomiły Komisję o wynikach ostatniego badania w regionie Wenecja Euganejska, dotyczącego obecności tego organizmu szkodliwego, przeprowadzonego we wrześniu i październiku 2009 r. Wyniki tego ostatniego badania wskazują na to, że w okresie co najmniej trzech kolejnych lat organizm ten występował w prowincji Wenecja w 14 miejscach, pomimo podjęcia przez władze Włoch środków w celu jego zwalczania. W związku z tym środki te okazały się nieskuteczne.
- (4) Wyniki ostatniego badania zostały omówione na posiedzeniu Stałego Komitetu ds. Zdrowia Roślin w dniach

19–20 października 2009 r. Ustalono, że organizm *Erwinia amylovora* (Burr.) Winsl. et al. należy uznać za występujący w prowincji Wenecja. Prowincja ta nie powinna zatem nadal figurować w wykazach w załącznikach II, III i IV do dyrektywy 2000/29/WE jako strefa chroniona w odniesieniu do wymienionego organizmu szkodliwego.

- (5) Ze szwajcarskiego prawodawstwa w dziedzinie ochrony roślin wynika, że od dnia 15 listopada 2009 r. kantonów Fryburg i Vaud nie uznaje się już w Szwajcarii za strefę chronioną pod względem *Erwinia amylovora* (Burr.) Winsl. et al. Należy zatem skreślić odstępstwo pozwalające na niektóre rodzaje przywozu z tych regionów do niektórych stref chronionych na mocy szczególnych wymogów oraz należy odpowiednio zmienić część B załącznika IV do dyrektywy 2000/29/WE.
- (6) Dlatego też załączniki II, III i IV do dyrektywy 2000/29/WE powinny zostać odpowiednio zmienione.
- (7) Środki przewidziane w niniejszej dyrektywie są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Zdrowia Roślin,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

W załącznikach II, III i IV do dyrektywy 2000/29/WE wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem do niniejszej dyrektywy.

Artykuł 2

Transpozycja

Państwa członkowskie przyjmują i publikują, najpóźniej do dnia 28 lutego 2010 r., przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy. Niezwłocznie przekazują Komisji tekst tych przepisów oraz tabelę korelacji pomiędzy tymi przepisami a niniejszą dyrektywą.

⁽¹⁾ Dz.U. L 169 z 10.7.2000, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 193 z 22.7.2008, s. 1.

Państwa członkowskie stosują te przepisy od dnia 1 marca 2010 r.

Przepisy przyjęte przez państwa członkowskie zawierają odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie takie towarzyszy ich urzędowej publikacji. Metody dokonywania takiego odniesienia określone są przez państwa członkowskie.

Artykuł 3

Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie następnego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Artykuł 4

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 8 stycznia 2010 r.

W imieniu Komisji
José Manuel BARROSO
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

W załącznikach II, III i IV do dyrektywy 2000/29/WE wprowadza się następujące zmiany:

1) w pkt 2 pozycji b) części B załącznika II trzecia kolumna „strefa(-y) chroniona(-e)” otrzymuje brzmienie:

„E, EE, F (Korsyka), IRL, I (Abruzzo, Apulia, Bazylikata, Kalabria, Kampania, Emilia-Romania (prowincje Parma i Piacenza); Friuli-Wenecja Julijska, Lacjum, Liguria, Lombardia (z wyjątkiem obszaru prowincji Mantua), Marche, Molise, Piemont, Sardynia, Sycylia, Toskania, Umbria, Valle d'Aosta, Wenecja Euganejska (z wyjątkiem prowincji Rovigo i Wenecja, gmin Castelbaldo, Barbona, Boara Pisani, Masi, Piacenza d'Adige, S. Urbano, Vescovana w prowincji Padwa i obszaru położonego na południe od drogi A4 w prowincji Werona)), LV, LT, P, SI (z wyjątkiem regionów Gorenjska, Koroška, Maribor i Notranjska), SK (z wyjątkiem gmin Blahová, Horné Mýto i Okoč (powiat Dunajská Streda), Hronovce i Hronské Kľačany (powiat Levice), Málinec (powiat Poltár), Hrhov (powiat Rožňava), Veľké Ripňany (powiat Topoľčany), Kazimír, Luhyňa, Malý Horeš, Svätuše i Zatín (powiat Trebišov)), FI, UK (Irlandia Północna, Wyspa Man i Wyspy Normandzkie).”;

2) w części B załącznika III wprowadza się następujące zmiany:

a) w pkt 1 druga kolumna „strefa(-y) chroniona(-e)” otrzymuje brzmienie:

„E, EE, F (Korsyka), IRL, I (Abruzzo, Apulia, Bazylikata, Kalabria, Kampania, Emilia-Romania (prowincje Parma i Piacenza); Friuli-Wenecja Julijska, Lacjum, Liguria, Lombardia (z wyjątkiem obszaru prowincji Mantua), Marche, Molise, Piemont, Sardynia, Sycylia, Toskania, Umbria, Valle d'Aosta, Wenecja Euganejska (z wyjątkiem prowincji Rovigo i Wenecja, gmin Castelbaldo, Barbona, Boara Pisani, Masi, Piacenza d'Adige, S. Urbano, Vescovana w prowincji Padwa i obszaru położonego na południe od drogi A4 w prowincji Werona)), LV, LT, P, SI (z wyjątkiem regionów Gorenjska, Koroška, Maribor i Notranjska), SK (z wyjątkiem gmin Blahová, Horné Mýto i Okoč (powiat Dunajská Streda), Hronovce i Hronské Kľačany (powiat Levice), Málinec (powiat Poltár), Hrhov (powiat Rožňava), Veľké Ripňany (powiat Topoľčany), Kazimír, Luhyňa, Malý Horeš, Svätuše i Zatín (powiat Trebišov)), FI, UK (Irlandia Północna, Wyspa Man i Wyspy Normandzkie).”;

b) w pkt 2 druga kolumna „strefa(-y) chroniona(-e)” otrzymuje brzmienie:

„E, EE, F (Korsyka), IRL, I (Abruzzo, Apulia, Bazylikata, Kalabria, Kampania, Emilia-Romania (prowincje Parma i Piacenza); Friuli-Wenecja Julijska, Lacjum, Liguria, Lombardia (z wyjątkiem obszaru prowincji Mantua), Marche, Molise, Piemont, Sardynia, Sycylia, Toskania, Umbria, Valle d'Aosta, Wenecja Euganejska (z wyjątkiem prowincji Rovigo i Wenecja, gmin Castelbaldo, Barbona, Boara Pisani, Masi, Piacenza d'Adige, S. Urbano, Vescovana w prowincji Padwa i obszaru położonego na południe od drogi A4 w prowincji Werona)), LV, LT, P, SI (z wyjątkiem regionów Gorenjska, Koroška, Maribor i Notranjska), SK (z wyjątkiem gmin Blahová, Horné Mýto i Okoč (powiat Dunajská Streda), Hronovce i Hronské Kľačany (powiat Levice), Málinec (powiat Poltár), Hrhov (powiat Rožňava), Veľké Ripňany (powiat Topoľčany), Kazimír, Luhyňa, Malý Horeš, Svätuše i Zatín (powiat Trebišov)), FI, UK (Irlandia Północna, Wyspa Man i Wyspy Normandzkie).”;

3) w części B załącznika IV wprowadza się następujące zmiany:

a) w pkt 21 wprowadza się następujące zmiany:

(i) w drugiej kolumnie „szczególne wymogi” pkt c) otrzymuje brzmienie:

„c) rośliny pochodzą z kantonu Valais w Szwajcarii, lub”;

(ii) trzecia kolumna „strefa(-y) chroniona(-e)” otrzymuje brzmienie:

„E, EE, F (Korsyka), IRL, I (Abruzzo, Apulia, Bazylikata, Kalabria, Kampania, Emilia-Romania (prowincje Parma i Piacenza); Friuli-Wenecja Julijska, Lacjum, Liguria, Lombardia (z wyjątkiem obszaru prowincji Mantua), Marche, Molise, Piemont, Sardynia, Sycylia, Toskania, Umbria, Valle d'Aosta, Wenecja Euganejska (z wyjątkiem prowincji Rovigo i Wenecja, gmin Castelbaldo, Barbona, Boara Pisani, Masi, Piacenza d'Adige, S. Urbano, Vescovana w prowincji Padwa i obszaru położonego na południe od drogi A4 w prowincji Werona)), LV, LT, P, SI (z wyjątkiem regionów Gorenjska, Koroška, Maribor i Notranjska), SK (z wyjątkiem gmin Blahová, Horné Mýto i Okoč (powiat Dunajská Streda), Hronovce i Hronské Kľačany (powiat Levice), Málinec (powiat Poltár), Hrhov (powiat Rožňava), Veľké Ripňany (powiat Topoľčany), Kazimír, Luhyňa, Malý Horeš, Svätuše i Zatín (powiat Trebišov)), FI, UK (Irlandia Północna, Wyspa Man i Wyspy Normandzkie).”;

b) w pkt 21.3 wprowadza się następujące zmiany:

(i) w drugiej kolumnie „szczególne wymogi” pkt b) otrzymuje brzmienie:

„b) pochodzą z kantonu Valais w Szwajcarii, lub”;

(ii) trzecia kolumna „strefa(-y) chroniona(-e)” otrzymuje brzmienie:

„E, EE, F (Korsyka), IRL, I (Abruzzo, Apulia, Bazylikata, Kalabria, Kampania, Emilia-Romania (prowincje Parma i Piacenza); Friuli-Wenecja Julijska, Lazio, Liguria, Lombardia (z wyjątkiem obszaru prowincji Mantua), Marche, Molise, Piemont, Sycylia, Toskania, Umbria, Valle d'Aosta, Wenecja Euganejska (z wyjątkiem prowincji Rovigo i Wenecja, gmin Castelbaldo, Barbona, Boara Pisani, Masi, Piacenza d'Adige, S. Urbano, Vescovana w prowincji Padwa i obszaru położonego na południe od drogi A4 w prowincji Werona)), LV, LT, P, SI (z wyjątkiem regionów Gorenjska, Koroška, Maribor i Notranjska), SK (z wyjątkiem gmin Blahová, Horné Mýto i Okoč (powiat Dunajská Streda), Hronovce i Hronské Kláčany (powiat Levice), Málinec (powiat Poltár), Hrhov (powiat Rožňava), Velké Ripňany (powiat Topoľčany), Kazimír, Luhyňa, Malý Horeš, Svätušé i Zatín (powiat Trebišov)), FI, UK (Irlandia Północna, Wyspa Man i Wyspy Normandzkie).”.

DECYZJE

DECYZJA EUROPEJSKIEGO BANKU CENTRALNEGO

z dnia 10 grudnia 2009 r.

dotycząca zatwierdzenia wielkości emisji monet euro w 2010 r.

(EBC/2009/25)

(2010/14/UE)

RADA PREZESÓW EUROPEJSKIEGO BANKU CENTRALNEGO,

(w mln EUR)

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 128 ust. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Od dnia 1 stycznia 1999 r. Europejski Bank Centralny (EBC) dysponuje wyłącznym prawem do zatwierdzenia wielkości emisji monet przez państwa członkowskie, które wprowadziły walutę euro (zwane dalej „uczestniczącymi państwami członkowskimi”).
- (2) Uczestniczące państwa członkowskie przedstawiły EBC do zatwierdzenia własne szacunki wielkości emisji monet euro w 2010 r., wraz z odpowiednimi wyjaśnieniami dotyczącymi stosowanej metodologii prognozowania,

	Emisja monet przeznaczonych do obiegu oraz emisja monet kolekcjonerskich (nieprzeznaczonych do obiegu) w 2010 r.
Belgia	105,2
Niemcy	668,0
Irlandia	43,0
Grecja	55,0
Hiszpania	210,0
Francja	290,0
Włochy	283,0
Cypr	18,1
Luksemburg	40,0
Malta	10,5
Niderlandy	54,0
Austria	306,0
Portugalia	50,0
Słowenia	30,0
Słowacja	62,0
Finlandia	60,0

Artykuł 2

Przepis końcowy

Niniejsza decyzja skierowana jest do uczestniczących państw członkowskich.

Sporządzono we Frankfurcie nad Menem dnia 10 grudnia 2009 r.

Jean-Claude TRICHET
Prezes EBC

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Zatwierdzenie wielkości emisji monet euro w 2010 r.

EBC niniejszym zatwierdza wielkość emisji monet przez uczestniczące państwa członkowskie w 2010 r., zgodnie z następującą tabelą:

SPROSTOWANIA

Sprostowanie do rozporządzenia Rady (WE) nr 1225/2009 z dnia 30 listopada 2009 r. w sprawie ochrony przed przywozem produktów po cenach dumpingowych z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej**(wersja ujednolicona)**

(Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej L 343 z dnia 22 grudnia 2009 r.)

1. Strona 51, motyw 4:

zamiast: „(...) ustanowionymi w Porozumieniach GATT (...)”,*powinno być:* „(...) ustanowionymi w GATT (...)”.

2. Strony 51–52: skreśla się motywy 7, 8 i 9, a na stronach 52–53, motywy 10–34 stają się motywami 7–31.

3. Strona 53, nowy motyw 19:

zamiast: „(...) przekazania sprawy do Komitetu Antydumpingowego WTO (...)”,*powinno być:* „(...) przekazania sprawy do Komitetu Antydumpingowego Światowej Organizacji Handlu (WTO) (...)”.

4. Strona 53, nowy motyw 20:

zamiast: „(...) mogą już być przyznane importerom, mogły także być przyznawane (...)”,*powinno być:* „(...) mogą już być przyznane importerom na podstawie niniejszego rozporządzenia, mogły także być przyznawane (...)”.

5. Strona 55, przypis 1 do art. 2 ust. 7 lit. a):

zamiast: „¹ Takich jak Azerbejdżan, Białoruś, Korea Północna, Tadżykistan, Turkmenistan, Uzbekistan.”,*powinno być:* „¹ Takich jak Albania, Armenia, Azerbejdżan, Białoruś, Gruzja, Korea Północna, Kirgistan, Mołdowa, Mongolia, Tadżykistan, Turkmenistan, Uzbekistan.”.

6. Strona 55, art. 2 ust. 7 lit. b):

zamiast: „(...) przywozu z Kazachstanu oraz z jakiegokolwiek kraju o gospodarce nierynkowej (...)”,*powinno być:* „(...) przywozu z Chińskiej Republiki Ludowej, Wietnamu i Kazachstanu oraz z jakiegokolwiek kraju o gospodarce nierynkowej (...)”.

7. Strona 65, tytuł art. 12:

zamiast: „Ponownie dochodzenie”,*powinno być:* „Absorpcja”.

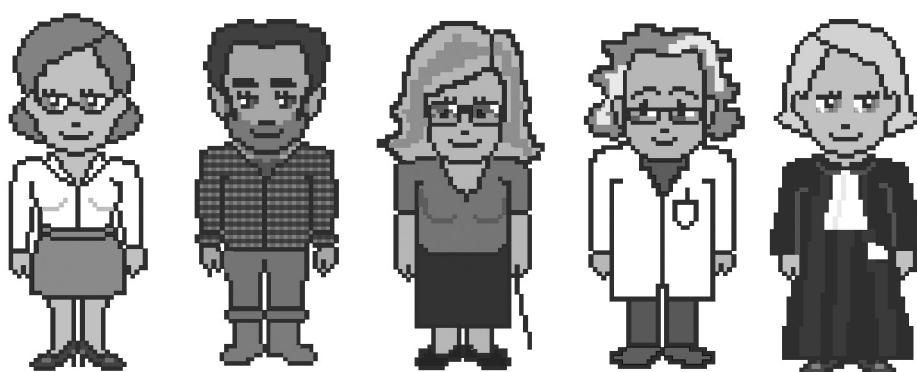
8. Strona 65, art. 12 ust. 2: akapit pierwszy i drugi zostają połączone w jeden akapit.

9. Strona 73, załącznik II, tabela korelacji otrzymuje brzmienie:

„(...)	(...)
—	art. 4 ust. 2 akapit drugi
art. 4 ust. 3 i 4	art. 4 ust. 3 i 4
art. 5–17	art. 5–17
art. 18 ust. 1–4	art. 18 ust. 1–4
art. 18 ust. 5 zdanie pierwsze	art. 18 ust. 5 akapit pierwszy
art. 18 ust. 5 zdanie drugie	art. 18 ust. 5 akapit drugi
art. 18 ust. 6	art. 18 ust. 6
art. 19–22	art. 19–22
art. 23	—
—	(...)
(...)	(...)”

EU Book shop

Publikacje UE – wszystko, czego szukasz!

bookshop.europa.eu

CENY PRENUMERATY w 2010 r. (bez VAT, włącznie z normalną opłatą za dostawę przesyłki)

Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	1 100 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, wersja papierowa + roczne wydanie CD-ROM	w 22 językach urzędowych UE	1 200 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, seria L, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	770 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, miesięczne wydanie CD-ROM (komplet)	w 22 językach urzędowych UE	400 EUR/rok
Suplement do Dziennika Urzędowego (seria S) – Ogłoszenia o przetargach, CD-ROM dwa razy w tygodniu	wielojęzyczny: w 23 językach urzędowych UE	300 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, seria C – Konkursy	w językach, których dotyczy konkurs	50 EUR/rok

Prenumerata *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*, który jest wydawany w językach urzędowych Unii, dostępna jest w 22 wersjach językowych. Dziennik Urzędowy składa się z dwóch serii – L (Legislacja) oraz C (Informacje i zawiadomienia).

Dla każdej wersji językowej jest otwierana osobna prenumerata.

Zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE) nr 920/2005, opublikowanym w Dzienniku Urzędowym L 156 z dnia 18 czerwca 2005 r., instytucje Unii Europejskiej nie mają obowiązku sporządzania wszystkich aktów prawnych w języku irlandzkim ani publikowania ich w tym języku. W związku z tym irlandzkie wydania Dziennika Urzędowego sprzedawane są osobno.

Prenumerata Suplementu do Dziennika Urzędowego (seria S – Ogłoszenia o przetargach) obejmuje wszystkie 23 wersje językowe na pojedynczym CD-ROM-ie.

Na żądanie prenumeratorzy *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej* mogą otrzymać różne załączniki do Dziennika Urzędowego. Prenumeratory informowani są o publikacji załączników poprzez zawiadomienia dołączane do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*.

Format CD-ROM zostanie w ciągu roku 2010 zastąpiony formatem DVD.

Sprzedaż i prenumerata

Prenumeratę różnych odpłatnych publikacji wydawanych okresowo, na przykład prenumeratę *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*, można zamówić u naszych dystrybutorów handlowych. Wykaz dystrybutorów handlowych znajduje się na stronie internetowej:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_pl.htm

Portal EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) zapewnia bezpośredni i bezpłatny dostęp do prawodawstwa Unii Europejskiej. EUR-Lex umożliwia dostęp do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej* oraz traktatów, aktów prawnych, orzecznictwa oraz aktów przygotowawczych.

Dodatkowe informacje o Unii Europejskiej znajdują się na stronie: <http://europa.eu>

